

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. N., bytem K. V., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 2.12.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 5.10.2015 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 5.10.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 14.7.2015 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 184,-Kč nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 2.12.2015 (*připojena byla i kopie napadeného rozhodnutí*), se žalobce domáhal *přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 5.10.2015 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 14.7.2015*, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) téhož zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 2.7.2015 není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 5.10.2015 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 23.9.2015 bylo zjištěno, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, ale není invalidní pro invaliditu druhého ani třetího stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní

schopnosti v rozmezí 25-35% a žalobci byla přiznána horní hranice rozpětí 35% a s ohledem na aktuální zdravotní stav a profesi žalobce byla tato míra poklesu navýšena pro komorbiditu o 10% dle § 3 odst. 1 vyhlášky na celkových 45%, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože dle něho jeho zdravotní stav neustále se zhoršující odpovídá minimálně invaliditě druhého stupně, proto byl chybně posouzen i v řízení o námitkách, proto závěrem navrhl zrušení rozhodnutí ze dne 5.10.2015 a vrácení věci žalované k novému rozhodnutí; požadoval i náhradu nákladů řízení.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 2.7.2015 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 23.9.2015 soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c) přílohy vyhlášky, pro něž mu byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 45%.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 29.12.2015 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že rozhodnutí ponechává na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Dále ze zaslání dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 5.10.2015 bylo žalobci doručeno dne 6.10.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie po jednání konaném dne 17.3.2016, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, přičemž změna stupně invalidity byla stanovena dnem 13.4.2015 – psychiatrický náález s konstatováním závažného stupně poruchy s narušením adaptability a situačními dekompenzacemi, což v minulosti konstatováno nebylo, jen simpliciter osobnosti; jde již o trvalý stav, proto kontrolní lékařská prohlídka nestanovena. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je duševní porucha, kdy je od 10/2013 v soustavném psychiatrickém sledování konstatován mírný kognitivní deficit jako následek

thyreotoxikózy, somatoformní vegetativní dysfunkce a simplexní osobnost a v důsledku postupující involuce a dlouholetým maladaptivním způsobem života bylo v posledním roce dokumentováno zhoršení, významná sekundární porucha osobnosti, která má na míru poklesu pracovní schopnosti dopad nejvýznamnější. Komise proto oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly V., položky 7b) přílohy vyhlášky 45% a vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení (po operaci štítné žlázy s orbitopatií, chronický vertebrogenní algický syndrom), které rovněž mají dopad na pracovní schopnost, byla tato hodnota dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 55 %. Dále komise uvedla, že žalobce není schopen práce fyzicky ani psychicky náročné, ve zvýšeném riziku stresů, v nočních směnách, ve vynuceném pracovním tempu, v nepříznivých klimatických podmínkách s výraznými teplotními výkyvy a v riziku úrazu oka. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly v této věci shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného

rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 5.10.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených s ohledem na jeho zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 17.3.2016 má soud za plně prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované *byl žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 5.10.2015 i jemu předcházející rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.7.2015 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatrily ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobce od 13.4.2015 ke změně invalidity z prvního na druhý stupeň. Předmětný nedostatek byl způsoben při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Karlovy Vary a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 45%), nikoli žalovanou při vydání napadeného rozhodnutí.

Po právní moci tohoto rozsudku proto *bude vycházet žalovaná ze zjištění, že u žalobce došlo ke zvýšení stupně invalidity, protože byl invalidní pro invaliditu druhého stupně nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí 5.10.2015, ale již od 13.4.2015, jak vyplývá z posudku PK MPSV ze dne 17.3.2016*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 151/2015-23 ze dne 16.6.2016, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení na OSSZ Karlovy Vary či v řízení o námitkách. *Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.*

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce požadoval v žalobě náklady řízení bez jejich konkretizace, proto soudem byla zohledněna jeho cesta z bydliště do Plzně a zpět dne 17.3.2016 na jednání PK MPSV, když dle internetového portálu Jízdní řády - IDOS se jedná o vzdálenost 84 km autobusem z Karlových Varů do Plzně a jízdné činí 92,-Kč, tedy celkem jízdné činí 184,-Kč a uvedenou

částku je povinna žalovaná uhradit k rukám žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 16. června 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně